

linguam in aliam. et illa vocabula etiam dñr interpretari et ideo est ge-
neris cōis. qz qñ dicimus hieronymus ē interpretatus bibliam tūc in-
terpretatus ē capitur actiue. Sed iesus interpretat saluator. ibi capitur
passiue. Item hęc orōes non sunt viciōsę. bñ em licet nobis hīs vti. q/
re non indigent excusatione

Sepe relatiū permutat significatum:

Sunt dñm que nos fecere manus crucifixe

¶ Hic dñt qz relatiū sępe mutat significatū sūt antecedens. i. relatiū et
suūm añs sępe stant p diuersis significatis. vt manus dñi sunt crucifi-
xę quę fecere nos. **¶** Qñ enim añs est æquocum hoc ē nomen ambigu-
um. tunc añs p̄t stare p vno significato. et relatiuum p̄t idum referre
pro alio significato. vt manus est æquocum. et ergo cum dñt manus dñi
sunt crucifixę ibi stat pro manibz carnalibz q fecere nos pro manibus
diuinis. **¶** Tullius. Tactus ē fulmine romul⁹ qui hanc urbem p̄didit.
¶ Ibi romulus supponit p simulachro teutonice voer een beelde. et rela-
tiuum refert ipsum p re significata per simulachz. **¶** Qñ enim añs stat
pro imagine. et relatiū pro re viua tunc hęc regula hz locum. **¶** Qñ etiā
añs stat pro re mortua et relatiū pro re viua fit hęc regula. qz qñcunqz
nomen fit rem viua et rem mortua tunc est æquiuocatio. vt iohannes
requisit nunc in coemiterio q heri ambulauit in platea. ibi iohānes stat
pro re mortua et relatiuum refert ipsum pro viuo hoie. **¶** Coemiterium
em̄ fit een slaepstede der doden. Et hęc orōes non sunt viciōsę. qre non
indigent excusationibus.

Et numez mutat hoiēm diuina potestas

Plasmat eosqz marem factor creat et mulierē

¶ Hic dicit qz relatiū et suūm antecedens sunt diuersoz numeroz
sępe. vt hominem diuina potestas plasmat. et istud sumptum est ex bi-
blia vbi dicitur. Formauit deus hominem de limo terrę masculum et
femīnam creauit eos. ibi antecedens est singularis numeri et relatiū
est pluralis numeri. et ergo potius habet hic locum illa regula. Ponīs
ob id casum. et. vt petrum et paulum tu diligis eos. Et inueniuntur
multę tales orationes in quibus antecedens et relatiuum sunt diuer-
sorum numerorum. Quando enim antecedens est nomen collectiuium
tunc ad illos fiet relatio in plurali numero per relatiū pluralis nu-
meri. Et dicitur in Genesi. Masculum et femīnā creauit eos. et non
eum. quia si dixisset eum intelligeretur q creasset hominē hermophro-
ditum. Non ergo dixit eum ne crederetur primus homo fuisse hermo-
phoditus

¶ Sequitur textus

Inuenies positum sine pcedente relatum
Flens magdalena querens si sustulit illum
Ipsa petenda mihi iuno de pellice dixit

C Dicit q relatiū ponitur saepe absqz antecedēte. vt iuno dixit de pel /
ce. est ipsa petendam ihi. ibi relatiū ponit sine antecedente. Pellex est con /
cubina mariti ⁊ refertur ad vxorem. ⁊ scribitur p gminatum ll. Sic
nos in quotidiano sermone ponimus saepe relatiū absqz antecedente. vt
qñ venit nobis aliqz obuiam dicimus. vidi eum. sicut magdalena. **S**i
sustulisti illum dicito mihi. Sed ista relatiua suus se sibi nūqz pnt poni si
ne antecedente. ergo nō licet dicere cui dedisti librum rñdēdo dedi sibi
vel socio suo. nō valet rñsio sed dicendum cū socio huius.

Indefinite precedens siue relatum
Sepe locas nullum designās inde locatum
Luncta timeat hoīem qz p̄sudet ille creatis

C Hic dī qz aīns ⁊ relatiū saepe ponūtur indefinite. hoc est scire ⁊ in /
determināte. Et dicūtur poni indefinite relatiū ⁊ aīns qñ supponūt p̄fusus
in logica. vt oīs hō est aīal qd̄ viuit. ibi aīal ⁊ qd̄ stāt indefinite. nullus
em̄ hō est aīal qd̄ mortuum est. vterqz eoz bibit vinū qd̄ nocet capiti.
ibi vinum supponit p̄fusus tñ. Ita ⁊ hic Luncta timet hoīem ⁊c. ⁊ n̄ est
hac orō viciosa neqz similes. g ⁊c.

Et personalem permutat p̄rietatem
Utdño beuedica aqua q̄ celos superextat
Sed non est nobis imitanda relatio talis

C Hic autor dī qz relatiū p̄mutat saepe p̄soālem p̄rietatem antecedēz
hoc est relatiū ⁊ suū aīns saepe discomeniūt in p̄sona. Exemplum vt o
aqua benedic̄ quæ celos superextat. benedicite aque omnes quæ super
ecelos sunt domino. Et hæ sunt orōnes viciosa ⁊ non vtemur his orōni
bus. sed nos dicemus in secunda p̄sona. o aqua benedic̄ domino quæ
celos superextas. Quando relatio fit ad vtrū tunc verbum debet esse se
cundē persone ⁊ non terciē personæ. vt petre qui legis veni ad me ⁊
non legit. Unde Psalmista. In atrijs tuis hierusalem. Hicusa /
lem quæ edificatur vt ciuitas. staret autem edificaris vt ciuitas. petre
legens veni ad me. id est petre qui legis veni ad me. Si velim resoluere
re in verbum terciæ p̄sonæ non facerem bonam resolutionem. vt petre
qui legis veni ad me non licet dicere. Benedicite aquæ oīs q̄ super
r u

coelos sunt licenter dicitur. videtur enim ibi sacra scriptura sua licentia habenda
cite aquae oēs q̄ super coelos sunt dñō. recte dicitur. et ita nobis loquendum ē
Non enim nobis pmissum ē quod sacrae scripturae

Non das ad vocem quāq̄ relata sed ad rem

Homini est bona gens deus est p̄tector eorum

Dicit q̄ relatiuū non refertur ad aīis vocaliter expressum sed subīn/
tellectū. vt gens ē bona et dñs est p̄tector eorū supple hoīm. Quia enim
aīis est collectiuum tunc relatiuum et aīis sunt quāq̄ diuersorū gñm et
numeroꝝ. vt Dom⁹ israel sperauit in dñō adiutor eorū. ibi domus est
collectiuū. domus enim quā si est eorū huius tunc nō ē collectiuū. Sed si totū
genus vel familiā et tunc est collectiuū. et sic capis hic quā dicitur domus israel
id ē tota familia. etiam in teutonica lingua hoc nomen domus ē æquo/
cum. q̄ dicimus. dat huius van beyeren yā hatterem yā benthem. et filia
ibi ē collectiuū et tunc disconuenit cū relatiuo ex p̄lo s̄ puenit cum sub
intellecto. vt adiutor eorū subauditur hoīm et non domū

Adiectiua modo poni reperimus eodem

Pars hoīm validi turres et menia scandunt.

Dicit q̄ adiectiuū ponit eodem modo sicut relatiuū et aīis. sic q̄ adie/
ctiuū et subīn sunt quāq̄ diuersorū gñm vel numeroꝝ. vt ps hoīm vali/
di turres et menia scandūt. Et h̄ p̄tingit quā subīn ē nomen collectiuū.
tunc disconuenit quāq̄ cū adiectiui in gñe vel numero. vt ps ē æquocū
nomen. quāq̄ enim s̄ p̄tem multitudinis et tunc ē nomen collectiuū. quāq̄
s̄ p̄tem magnitudinis et tunc non ē collectiuū. Etiam primi Decē hoīes
sunt pars viginti hoīm. et h̄ modo quāq̄ disconuenit cum adiectiui
Et constructio noīs collectiui ē. q̄d nomen collectiuum singularis nume/
ri s̄ p̄t esse suppositū verbi p̄lis numeri. vel subīn adiectiui p̄lis numeri
Vt pars scholasticorū student. pars ludunt. Quia vero subīn ē uomen
collectiuū tunc adiectiuū non puenit s̄ p̄ secum in numero et in gñe. vt va/
lidi pars hoīm. Et h̄mōi genus orōnum tolerat. q̄ quis subīn colle/
ctiuum sit singularis numeri s̄ p̄tē plura

Sūt adiectiui plures in distribuenti

Hinc etiam plurimum reperis plurale locatum

Utraq̄ formose me iudice sunt veuerande

Sed non est nobis constructio congrua talis

Dicit q̄ adiectiuū pluralis numeri ponitur cū distribuenti singuli

numeri. vt **U**tracq; formose me iudice sūt venerāde. Et hz distributim aliqua pūlegia. **P**rimo distributim singularis numeri in grammatica supposit qñq; pbo pluralis numeri. vt vtracq; sunt venerāde. **S**ecdo q; eis addit adiectim plis nūeri sicq; pbum plis numeri vt in eadem orōne **U**tracq; formosae sunt venerāde. z hoc ptingit. qz distributim vtracq; frduo. q; additur nōi adiectiuo plis numeri vel pbo plis numeri vt dicere possumus vterq; fecimus hoc. vterq; fecistis. z hā orōnes sunt potēte. in soluta enim oratione non vtemur hīs orōnibus. sed dicemus vterq; vestrum fecit hoc.

Impsonalis fit demonstratio sepe

Sal monstrās dicit te misit aq; helizeus

Dicit q; sepe fit demonstratio impsonalis vt sacerdos exorcizans sal dē **H**elizeus misit te aq; .i. tale sal in specie. **I**tem exorcizare fit besweren. **I**n exorcista fit een beswerer. z est spēs clerici. qz clericus p̄t exorcizare aquā z sal. z est græcum vocabulum. qz est regula q; omne p̄bū in 30 est p̄bum græcum vt pphetizo exorcizo. z ergo q; adiunāt homiēs obcellōs dicūtur exorcistæ. **E**xorcismus est adiuratio vel exorcismus a qua. **E**t sic sacerdos exorcizās aquam dē. **H**elizeus misit te aq; **D**uplicia sunt demonstratiua scz nomālia z pnoialia z demonstratiua nomālia faciūt demonstratiōem impsonalem. vt talem librum ego habeo tot libros ego habeo. tñ librum ego habeo. **S**ed pnomina demonstratiua faciūt demonstratiōem psoālem. z q; qñ pnomē facit demonstratiōem impsoālem. tūc pōitur loco nomis demonstratiui. **E**xemplum. vt hāc herba crescit in horto meo. i. talis herba. sic apud baptisterium sūt mltæ demonstratiōes impsonales. vt q; pedib; sup te ambulauit. i. sup ta/lem aquam. **S**ic dicimus demonstrādo librum socij nostri. ego emi hēri hunc librum. i. talem librum. z est qdam abusus pnoim. **N**otāduz q; ecclā canēs **S**urrexit christus hodie. **H**odie natus est nobis saluator facit demonstratiōem impsonalem fñs tñ quātū **C**hristus ē nat⁹ tali die qualis est dies hodierna.

Equiualeus geminis harum si iungitur vni

Dictio. pro reliqua tātummodo debet haberi

Sic visu cecum visu dic esse carentem :

Dicit q; dictio aliqua qñ equalit duab; dēōnib; in significādo qñ dē vna ei adiūgit tūc stat. p reliqua. vt cū dī cecus visu cec⁹ tñ fit quā tū carēs. **C**ū dīz adeo ad iōinē. adeo tñ fit quātū eo. **C**ū dīz ex eo ex do mo. ex eo tñ fit quātū eo. **C**ū dīz **O**is q;cuq; inuocauerit nomē dñi salu⁹ erit. q;cuq; tñ fit quātū q; **C**um dīz **L**adauer male fecit. fecit tñ fit qñ tū olc. **A**leo em genus est. feteo spēs.

**Quoniam negatiuum ꝑbo constructio iungit
Obliquū per non exponere puenit illum**

Aut simul exponi debet ꝑstructio tota

C Dicit qꝫ qñ obliquus negatiuus ponit in orōe tunc debet resolu
in obliquū affirmatiuꝝ negationē. aut tota orō actiua mutabit in pas
siua. vt nihil habeo. nihil pro non ꝛ aliquid. ꝛ nihil pro non ꝛ ihil. non
dꝛ neqꝫ nihil ꝫ non ꝛ il. qꝫ ihil ꝛ il nō sunt vocabula latina. Sic etꝫ ad
uerbia. vt nusquā vidi ioannē. id est nō vidi ioannē vsquā. Et dicit de
obliquo. quia nō est necessariū qꝫ ntūs resoluatur. vt nullus hō a sinu
est. Quando tñ ntūs est a ꝑpositū tunc bene resoluitur. vt chimera nul
lus a sinu est. id est chimera nō est aliquis a sinu. sic hō est nullus a si
nu ꝛ nō est aliquis a sinu. s. sed si nullus ꝑponitur tunc ꝑcōstruitur
qꝫ si ꝑcōstrueretur fieret implicatio ꝑtradictionis. vt video nihil
Item qñ obliquus est ꝑpositū verbi infinitiui modi tunc nō resolu
tur. vt uullū hō iēm esse alimū est vez. Nullus hōis misereri malū est.
Item nullum patrē filiū suū diligit illa orō nō potest resolui. sed opor
tet dictionē negatiuaꝝ relinquere irresolutā. ꝛ nō potest resolui. qꝫ tunc
ꝑstructio inciperetur a relatiuo quod nō potest fieri. ergo manet intra
cta. Etia nō est necessariū ita ꝫ resolui obliquū. quia potest construi
oratio sicut iacet. Et ne snia mutetur saepe obliquus qui añ verbū ꝑ
nitur ꝑst verbū regitur. vt in istis ꝑpositionibꝫ. vnumquēꝫ hoīꝝ ali
quis hō diligit. Omni parte totū maiꝫ est. oportet illā ꝑstruere sicut
iacet. ꝛ nō licet eā sic ꝑstruere. Totū est maius omni parte. Et hoc fit
vt remaneat ꝑꝑositio ꝑfusa tñ qñ ita ꝑstruitur orō sicut iacet. vt qꝫ
libet ꝑꝛ ꝑtinui aliqua pars minor est. Qñ eñ obliquus ꝑꝑonit ꝑ
se ꝛ distributiue ꝛ ntūs ꝑfusa tñ oportet ꝑcōstruere obliquum qꝫ si
mutaretur fieret falsa. Ut quolibet angulo aliquis angulus maior ē
vel minor est. Quolibet angulo obtuso aliquis angulus obtusior est.
Quolibet angulo acuto aliquis angulus acutior est sunt duæ veræ ꝑ
ꝑositiones. qꝫ non ꝑꝛ dari angulus ita acutus vel obtusus. vt non sit
eo acutior vel obtusior. sed quolibet recto angulo aliqꝫ angulus recti
or ē falsa ē. qꝫ quod rectum est non ꝑꝛ fieri rectius. qꝫ si efficeretur re
ctius non fuisset rectum. non est ergo necārium facere hanc resolutionē.
nem. sed si placet possumus resoluerē vel dimittere orōnem irresolutaz
vt adam nullus est. id ē adam non est. ꝛ non adam est. nullus quia eēt
implicatio ꝑtradictionis. qꝫ tunc sequeretur qꝫ adam esset ꝛ non esset.
Antichristus non erit. i. antichristus nullus futurus ē. Adam nō erit
id ē adam nullus futurus ē

Sequitur textus

**Fiet a simbasima sine recto clausula plena
De tedet vicij placet illi iura tueri**